

Mariya Bishoi

Berättelsen om randiga

Gawharshad

BANANEN

SHAHD

Ammarie

Karin

Mariya

Maria

Hadisa

Mursal

Salim

Nor

Haidir

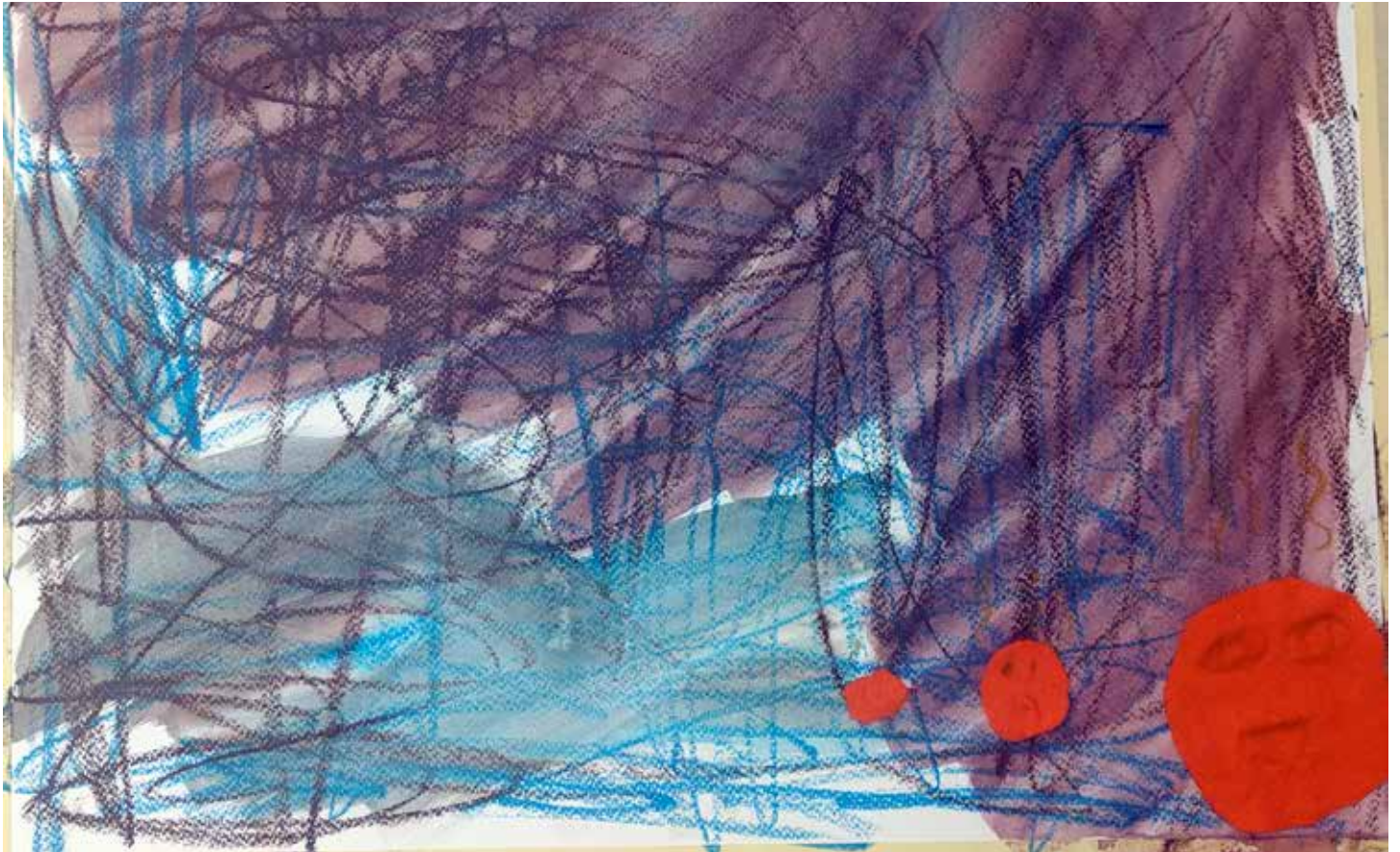
Noor

Tayyebu

Det var en gång en randig banan som hete Jojo.

Det bästa som Jojo visste var gamla apelsiner.

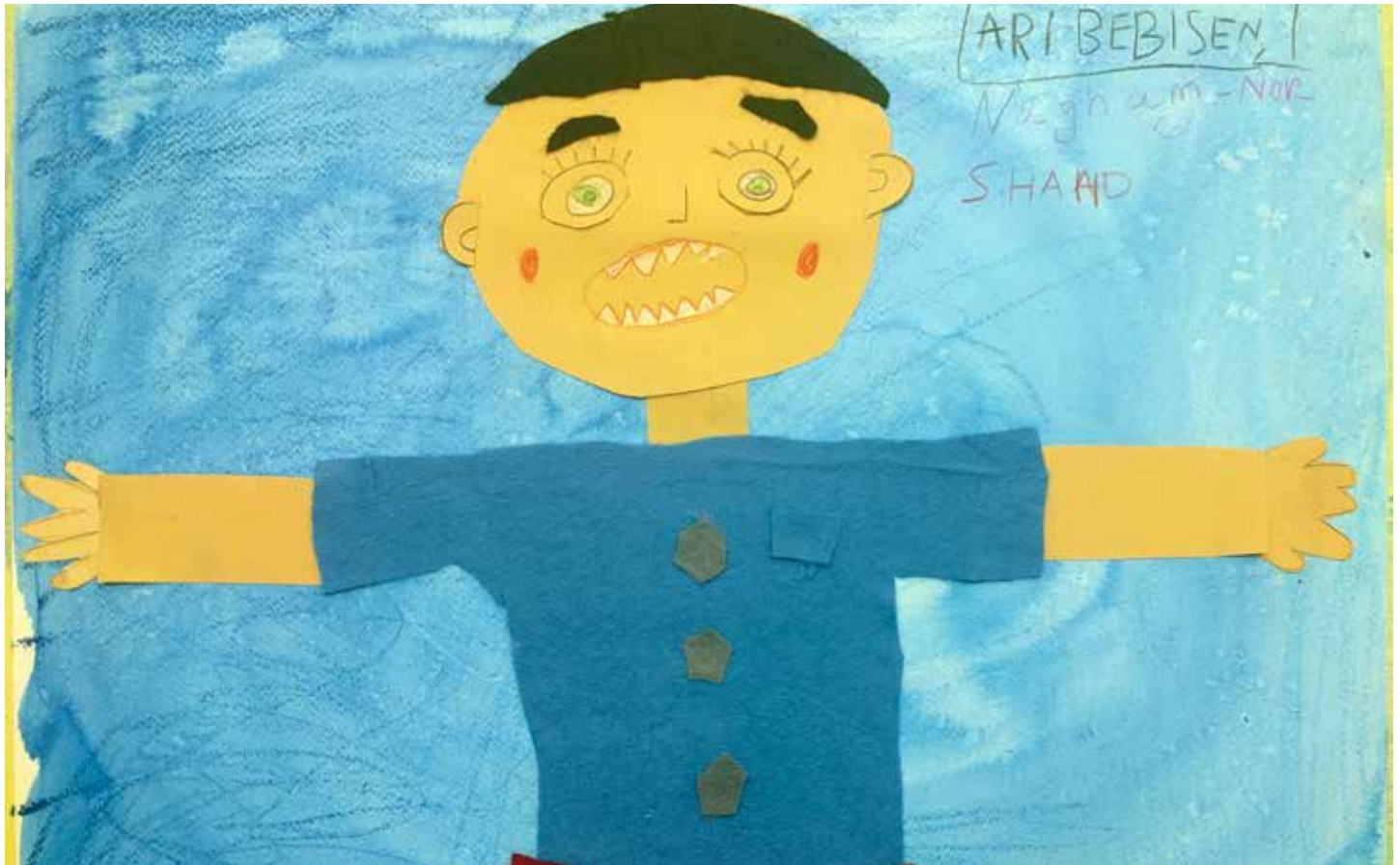
**Jojo var inte rädd för någonting på hela jorden,
förutom självlysande fiskar.**

En dag kom håriga kotten och sa att hon behövde hjälp med att dyka efter en skatt.

Först mötte de en arg bebis som ville fånga dem. – Hjälp! skrek de.

De vann över den arga bebisen genom att bygga en trädkoja.

Sen mötte de en listig drake som ville jaga dem. Hjälp! skrek de.

De vann över den listiga draken genom att bygga en bro.

Till sist mötte de tio eldsprutande självlysande fiskar som ville äta upp dem. – Oj, skrek den håriga kotten. – Hjälp! skrek Jojo.

Den håriga kotten fixade en magisk ost så att fiskarna kunde äta på den för alltid, istället för att äta upp de två vännerna.

På så vis räddades de båda vännerna för evigt. Sen gick de vidare och hjälptes åt så den håriga kotten äntligen kunde dyka efter sin skatt.

**Denna bok gjordes på en workshop på
Björksätra bibliotek i Sandviken den 19 juni 2017.**

**En workshop av
Studio Ahlin
<http://studioahlin.se>**